

روزنامه نگاران مظلوم ایران ! یا «نجیب ترین اهالی رسانه ای در جهان»!

شیخ احمد تربیتی معروف به سلطان العلما، خراسانی
مدیر روزنامه روح القدس هنگام اسارت در باخ شاه تهران

را در کرمان با نشریه هدایت افکار آغاز کرده، حتی سیدضیا الدین طباطبایی نخست وزیر کودتا مدیر روزنامه معروف (رعد) که روزنامه نگاری را در نوجوانی با انتشار روزنامه (ندای اسلام) در شیازور تجربه کرده و به سلطنت قاجاریه پایان داد که همواره به روزنامه نگاری اش بینش از نخست وزیری می نازدید و امروز فرزندش در سعادت آباد تهران سبزی فروشی می کند، در پایی هیچ قرارداد خائنات ای دیده نمی شود و برای همین است که من سرافرازانه ای این گروه از روزنامه نگاران فداع می کنم و این راه را تا توان دارم ادامه خواهم داد و برخی از روزنامه نگاران این عصر هم با وجودی که همه گونه اتهامات به آنها وارد شده معتذلک تاکنون حتی یک اتهام سوءاستفاده مالی به آنها وارد نشده و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید افتخار کند که متولی این قشر از جامعه ایران است.

بی جهت نیست که آقای صفار هرنجدی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم اختتامیه پا زده مین جشنواره مطبوعات و خبرگزاری ها طی سخنرانی اظهار داشت: «اهالی مطبوعات ایران نجیب ترین اهالی رسانه در جهان هستند»

نطق غیبی یا اشاره لاربی

واما مقاله تاریخی سلطان العلما خراسانی:
مگر به گوش سلیمان ز من و ساند باد
نصیحتی که در آن خیر سلطنت باشد
«ایکاش در این ممکنست پک شاه پرست پیدا می شد چند کلمه بدخواهی «روح القدس» را به شاه دادخواه می رساند، ما را نه هوای سلطنت است و نه خیال وزارت در حفظ وطن و حمایت هموطنان به جان بکوشیم و از حرف حق گفتن چشم نپوشیم، میان رعیت و بنده فرق است اطاعت شهوات نفسانی بر بنده لازم است نه بر رعیت، زیرا که رعیت بنده نیست و آزاد است، بلکه با خود شاه هم مساوی است، فقط حقوق پاسبانی سلطان را باید پاداش داشته باشد در صورتی که شاه، هم به وظیفه شبانی و پاسبانی خود عمل کند (گوسفند از برای چوبان نیست) (بلکه چوبان برای خدمت اوست) رقابت سلاطین با یکدیگر جهت توسعه مملکت و رفاهیت رعیت است، رعیت را برای آسایش زندگانی دو چیز است (یکی مال و دیگری جان) سلاطین

این جاست که با این همه نفوذی که در مردم داشت، هرگز در صد د برد نیامد از آن سود مالی ببرد، نه به خانه صاحب مستندی و نه به نزد خداوند زر و ذری رفت ... خبرمرگ او را به کسی ندادند هنگامی که روزنامه فروشان دوره گرد فریاد سرمی دادند، روزنامه اول اعلان می کردند، راستی مردم هجوم می آوردند. زن و مرد، پیر و جوان، کودک و بزرگ با سواد و بی سواد، این روزنامه را دست به دست می گردانند ... سعید غفیسی در همین مقاله می نویسد: «... حتی این مرد شریف بزرگوار در قزوین قنگ برداشت و با مجاهدان دسته» محمد ولی خان تکابنی سپهبدار اعظم «جنگ کرده و در فتح تهران جایزی بود». و بعد از اینکه در شرح حال سران مشروطیت نامی از او نمی شنود و اثری از او نمی بیند رنج می برد با تعجب ادامه می دهد: «در حیرتم که این مردم چرا این قدر حق ناشناسند! ضربت هایی که طبع او و قلم او و بی اکی واژاد مشی و بی اعتنایی و سرسختی او به پیکر استیداد زد هیچکس نزد با این همه کمترین ادعای نداشت ...»

در شماره ۲۰۶ این نشریه شرح مبارزات مرحوم شیخ احمد تربیتی که در تهران به سلطان العلما خراسانی معروف شد و در تاریخ مشروطیت همه جا به همین نام برده می شود، از سخنرانی اسماعیل رزم آسا روزنامه نگار و نویسنده گروه تاریخ گزارش در مجمع تربیتی های مقیم تهران از نظرتان گذشت. در این شماره قسمت پایانی سخنرانی وی که به صورت نوشته ای درآمده به اطلاع می رسد. وی بعد از مقدمه ای اظهار داشت: « در این گفتار که آن مرحوم در «روح القدس» نوشته و عنوان تاریخی پیدا کرد و به بیان مسیب نصیحت پذیر بودند؟ بیچاره روزنامه نگاران آزاد و وطنخواه که در طول یکصد و هفتاد و چند ساله تاریخ این حرفه مقدس، هرگاه فریادشان از ظلم و ستم حاکمان ظالم و ستمکار نسبت به مردم وطنشان بلند می شده مانند عشقی ها، فرخی ها، میرزا جهانگیر خان ها، شیخ احمد تربیتی ها، کریمپور شیرازی ها و دکتر فاطمی ها سهم شان، یا زندان و شلاق بوده و یا گلوله داغ! و یا مثل سید اشرف الدین حسینی قزوینی مدیر روزنامه معروف نسیم شما ل به بهانه اینکه دچار جنون شده او را در دارالمجاذین جای می دادند. به همین

اسماعیل رزم آسا، نویسنده گروه تاریخ مجله هنگام سفرنامه در مجمع تربیتی های مقیم تهران

جهت مرحوم سعید غفیسی که بارها به دیدار او می رفته در شهریور ۱۳۳۴ در مجله (سید و سیاه) نوشت: «این یکی از بزرگترین معماهای حوادث این دوران زندگی ماست. من نفهمیدم چه نشانه جنون، در این مرد بزرگ بود! همان بود که همیشه بود. مقصود از این کار چه بود؟ همو می نویسد: «... صالحی تر و پاکدامن تر از او من کسی را ندیده ام. مردی بود به تمام معنی مرد، ... این سید راستگوی بی غل و غش، این مرد فرزانه دلیر، این مرد وارسته از جان گذشته، بزرگترین مردی بود که ایران، در این پنجاه سال از زندگی خود در دامن خود پرورده است، اشعار او از هرماده فراری، از هر عطردلاویزی، از هر نسیم جان پروری، از هر عشق سوزانی در دل مردم زودتر راه باز می کرد، سحری در سخن او بود که من در سخن هیچکس ندیده ام ... بزرگی او در

و عار است - حمیت ملیت باعث حفظ سلطنت این خانواده است و الا باع مشروطیت که از دو ماه قبل آب نیاشامیده بی نهایت تشنی شده وقت آنست که به توسط باغبانان فدایی غیبی شاداب و سیراب شده گلهای ریاحین در باع مشروطیت شکفتند شود - یا طبیب حاذق غیبی شاقلوس را قطع کند تا باقی اعضاء آزان مرض سالم بماند همان به از گفتن لب بنند به این دو رباعی اکتفا نمایم :

ظالم زستم همیشه لات آمده است
رخ رفته پیا ده با ثبات آمده است

مشروطه طلب به اسب بیلست سوار

چون کشته وزیرشاه مات آمده است «

اکنون که متن مقاله تاریخی شیخ احمد تربی معروف به سلطان العلمای خراسانی را (که جانش را فدای نجات هموطنانش کرد) مطالعه کردید، حالا انصاف بدھید آیا او استحقاق این را ندارد که یکی از خیابانهای تهران و شهرهای خراسان به نام وی نامگذاری شود؟

پانویس ها:

- از سخنان آقای صفار هرندي وزیرفرهنگ و ارشاد اسلامي
- نگاه کنید به مقاله منتشره در روزنامه تعطیل شده (پاس (نو) شماره ۲۰۴ مورخ ۲۱ آبان ۱۳۸۲ صفحه ۳ (نوشتارسوم) با عنوان (روزنامه نگاران مظلوم) به قلم سخنران ۳- منظوره قتل رسیدن امیراتاپک توسعه عباس آقا صراف تبریزی و ناصرالدین شاه توسعه میرزا رضا کمانی است.

از دیدار نفوس اند جز ایران که هرسال و ماه قطعه ای از خاکش قسمت دیگران و نفوشن طعمه گرگان و آبادی اش مبدل به خرابی می شود - کدام پادشاه مستبد جهه استبداد و خودسری سروتاج روی استبداد خود نگذاشت. یا کدام پادشاه مشروطه به واسطه مشروطیت به اعلی درجه شاهنشاهی و امپراطوری نرسید - ایا به غیر از وسیله مشروطیت امپراطور زاین بر امپراطور مستبد روس غالب شد - یا به جزفا نهاد مشروطیت دولت انگلیس با دولت دیگر آباد و رشک دول مستبد گردیده، ندانم اعیینه خود کوتاهی کرد عاقبت به تصور چه فایده و خیال چه نتیجه از مشروطیت سریچان و با رعیت دست درگیریان شده است - مگر ندانسته که رعیت و پادشاه هردو بنده پادشاه حقیقی هستند (ان اکرمکم عنده الله اتفاقم).

دادگرآسمان که داد به شه داد

داد که تاخیکان رهند زبیداد

مکر نفهمیده که هیچ سلطانی با رعیت نمی تواند طرف شود چرا که (بی الداله فوق ایدیهم)

گرنده داد خلق دادگرخاک

دادگرآسمان بگیرد ازا و داد

مگر ممکن نیست که داستان لویی شانزدهم در این مملکت اتفاق بیفتند زیرا که (ان الله عزیز ذوق انتقام)

سرشب سرقت و تاراج داشت

سحرگه نه تن سونه سرتاج داشت

مگر یقین نکرده که از خون فدایی نمرة (۴۱) فدایی بزرگتر برای کار بزرگتر از کار آن فدایی تولید شده و ممتنعت از احتمام حجت است به نظره فراست سلطانی باید فهمیده و درک نموده باشد که با ماران و افغانیان ظاهرخوش و خط و خال و باطن پر زهو فتایل بازی کردن جایز نباشد و خلوت کردن و مصلحت بینی نمودن از دزدان این ملک و نمایندگان اجانب صلاح نیست زیرا که دز بزار آشنه می خواهد و بیگانه منفعت خویش می طلبد - البته فهمیده است رعیت را از رعیت این دولت و دیگر دولت فرقی نیست بلکه ذلت شان مبدل به عزت می شود آیا با تسلط اجانب سلطنتی برای شاه باقی می ماند (کوس لعن الملکی به بوق قلند ری) (عزت سلطنتی به ذلت رعیتی) مبدل می شود .

سلطان العلمای خراسانی

با کمال شهامت لبه تیز انتقاد خود را به سبب برخورد ارای شاه

از حمایت روس مستقیماً متوجه

محمد علی شاه نموده و می نویسد:

« اگر اعیینه خود را پادشاه را تقدیر و خاندان او را به پیشخدمتی بیگانه شرف و افتخار است لیکن ما ملت را از رعیتی و تسلط خارجه نهایت ننگ

سابقه ایران چنانچه تواریخ شاهد است برای حفظ این دو چیز همیشه لواء جهانگیری افراخته داشتند و رعیت را در سایه خود اسوده می داشتند، چون وداع حق را که ملت باشد از

شر دشمنان حفظ می کردند ملقب به (ظل الله في الأرض) شدند - سلاطین لاحقه هم پیروی و تأسی به ایشان کردند و از مملکت و رعیت خود پهراهمند شدند و تمام سلاطین عالم را مطبع و باع ده خود نمودند چنانچه داستان شاپور ذوالا کاف و دیگر سلاطین بر این گفته، گواهست - هر پادشاه که از وظیفه خود کوتاهی کرد عاقبت به کیفر غبیبی گرفتار شد مانند خسرو پروین و شاه سلطان حسین صفوی - پس ملت در همه قرون واژمه در بستر امن و امان با کمال راحتی می خوندند، پاسبانان با کمال جدوجهد، حمایت و حفظ آنها را می کرند - این شیوه مرضیه وجهه همت تمام سلاطین بود

تا عهد سلطنت فتحعلی شاه و محمد شاه، در زمان پادشاهی این دو تاجدار امیر اگرچه پاره ای خدمات و لطفات به ملت رسید و قطعه ای از وطن عزیز شان به باد فنا داد شد، باز تا آنراهای ملت راحت بودند جان و مالشان تا حدی محفوظ بود - دور سلطنت که به ناصرالدین شاه رسید ورق برگشت ستاره بد بختی ملت طالع شد، جماعت تن پرور پست فطرت،

، بی شرف معاون قوه باطنی سلطان شدند، رذالت ذاتی ظاهر ساختند، دست تعدی به وداع پروردگار گشودند - جان و مال ملت مظلومه را قسمت کردند - ابتدا چهت تحصیل پارک و کالسکه و مبل اطاق، مثل دزدان اموال ملت به غارت برند و قطعه قطعه خانمان رعیت را به اجانب فروختند تا اواخر سلطنت شاه مظفر تمام اموال ملت به غارت رفت (سگ و خرس و خوک) مقوایی خربه شد عاقبت سلطان المستبدین یا رئیس الخائن گرفتار آن ملت مظلومه شده هردو هدف گلوله وطن پرست غبی گشتد - (۳) این دو پادشاه و دو صدراعظم آثار خوبیه و شیریه به سو خاتمت و حسن عاقبت سرسوش و منشاء تاریخ باری سلاطین آئیه گشتد - چون سلطنت به اعیینه خود رضید مال ملت تمام غارت شده غیر از ایک جانی برای ملت باقی نمانده است - دراین عهد دست به جان ملت زده شد - یک طرف اقبال اسلطنه به حکم مرکزی مشغول ریختن خون ملت شد - یک سمت عثمانی تحیری ملت را تلف کرد - یک جانب وزیر نظام مأمور قتال و اغتشاش خراسان می شود - از طرف دیگر جهان شاه خان از طهران به زنجان رفت اهل زنجان را قطعه قطعه نمود - تا ملت پخواهد خود را از گرگان داخله نجات بدهد گرفتار سگان و گرگان خارجه می شود - از هر گوش شده درمندی و زهر کناره آه مستمندی بلند است لیلاً ویلاً و نهاراً دعاگویی این دوره سلطنت هستند .

آه دل مظلوم به سوهان می ماند

گر خود نبرد سرنده را تیز کند

خوب است قدری ازمسی سلطنت به هوش آمده چشم باز کرده نظری به دولت خود و باقی دولتها بنمایی - آیا تمام سلاطین عالم از وظیفه و شغل خود خارج شده مشغول قصایی گشته اند - با تمام ملل عالم مثل ملت بخت برگشته ایران اسیر ظلم و شهوت نفسانی پادشاه خود هستند - ندانم چه باعث شده که تمام ممالک رو به آبادی و وسعت خاک و

شرکت خدمات مسافرتی

اطلس (عضو IATA)

شماره ثبت: ۷۵۴۰ تاریخ تأسیس: ۱۳۳۹/۷/۲۶

بیش از چهاردهه سبقه خدمت

خیابان میرداماد، میدان مادر (محسنی)، خیابان شهید شاهنیری
پلاک ۴۱. صندوق پستی: ۱۴۱۵۵
تلفن: ۰۲۲۲۷۰۰۶۲ - ۰۲۲۲۷۰۰۶۱ - ۰۲۲۲۲۱۰۳۶
فaks: ۰۲۲۲۷۰۰۶۳